

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Misne marchionem in se ducentem, & cum exercitu de obsidione Isleua redeuntem, excepissent: qui, vt diximus, cogere poterat ad hoc, quod precibus máluit impetrare.

CAPVT XXXIIII.

Brandenburgensis marchia ab olim insignis pars Saxoniæ, à nobis hætenus cōmemorata, nisi perfunctorie, non fuit, quòd moderni principes altiore trahentes spiritum, Saxones se dici non sinant, Bauaris, Francis, & cæteris superioris Germaniæ principibus sanguine immixti. Sed tamen, quoniam in ðandalico solo omnis ille principatus ab origine manet, in ðandalia nostra crebrius attigimus, præclara eius facinora non prætereuntes. Sed quod nunc commemorationem deposcit, compertum tenemus morte ðaldemari marchionis, qui legitimus sui corporis, & quod est mirabilius, sui sanguinis heredem non haberet, cùm tamen ante paucos annos nouem supra decem numerarentur marchiones huius tituli de Brandenburgo. Sed nunc ita placitum est superis, vt omnibus morte subtractis, nouissimus esset ðaldemarus. Beneficium ergò ad Imperatorem reuolabat: & primus Ludouicus Ludouici Imperatoris filius eo fructus, marchionatum sub patre, & aliquandiu post patrem administrabat: isq; exaturatus illo principatu, quòd in Bauaria mallet agere, Romulo fratri illum permisit: Nec ille diu in eo superuixit. Vnde peruenit principatus ad Ottonem quendam, cuius originem subducunt annales. Erat autem iam tum in Imperio Karolus IIII. cuius tempora nunc attigimus. Hic Otto, vt ferunt, marchiam omnem vendidit Imperatori memorato, vili satis aestimata precio, pro oppidis Lanse & Hersprinck, cum subiecto territorio, non longè à Nu-

renberga. Sed nos huic marchionatui debemus, ut alio loco exequamur. Sed haec in Saxoniam requirantur. Otto interim princeps Brunswicensis, de Leina cognominatus, vir in armis strenuus, & formidabilis princeps, oppido Aluelde, quod ad ecclesiam Hildesensem etiam hodie pertinet, insidiatus, primo mane ante lucem captum explumavit, diripuitque, cum nihil ab illo hostile ciues formidaret. Idem, cum Thuringiae vrbes Erphordia cum conterminis, sequuta Henricum de Honsten comitem, arcem Honsten receptatricem latrocinantium expugnare statuissent, prius habito interloquio cum duce memorato, ut ille quietus manens, illos agere sineret: & ille, ut rebantur, promississet se ad omnia futurum neutralem, insistere oppugnationi, ut, arce capta, latrunculis merita praemia persoluerent. Iam aliquot oppugnationibus intentatis, cum de foris nihil hostile formidarent, ecce Otto, magna suorum manu collecta, irruit in oppugnantes, & à tergo cecidit: cepitque multos ex obsidentibus: alijs, qui pertinaciter repugnarent, oppressis, omnia claustra sua captiuis repleuit. Sensere diu vrbes memoratae vulnus illius captiuitatis: Otto tamen, ut ferunt, grauius nomini suo maculam inussit, labe notatus insigni, quam multa non perluat aqua. Graue est enim fidem fallere. Per quod etiam tempus Conradus de Aldenborg comes, iam vindicare properans in gentem Phrisorum sibi conterminam, quod superiori anno tantam nobilitatem perdidissent, vocatis de Westphalia, deque vicinis locis, quotquot contrahere poterat, auxiliarijs, Phrisiam ingreditur: Conserunt manus, & malo omine ingressi, cum infelicitate pugnarent, ad quingentos ex suis amiserunt, valde paucis ex acie Phrisorum cadentibus. Ea est vetus nobilitas

lium & militarium in terris palustribus fortuna: quam crebrius experti, necdum ultionis spiritum posuerunt. Quid enim possunt inter crebras voragines, & continuata terrarum fragmina, equestres turmae? volant palustres homines in lanceis suis, eques in iumento periclitatur.

CAPVT XXXV.

Commune Magdeburgense hoc tempore seuiit, nōdum sanguine, quem in archiepiscopo suo Burcardo optimo viro innoxium fuderant, exaturati: quam rem in Scandalia diximus plenius. Decanum nunc ecclesiae Maioris, quod vocantibus eum in praetorium patribus primarijs non paruerit, manu carnificum & ministrorum, iustitiae exequutorum, in vincula publica coniecerunt: eumque ciuitate eiectum, perpetuo proscripserunt. Temeritas inaudita. Nec minor quae sequitur, procacitas ciuium Barlinensium. Archiepiscopi Magdeburgensis Theodorici, supra memorati, scriba tabellio, qui tum sequebatur ducem Saxoniae, federat in ea urbe ad mensam principis memorati: Immissi ciuium communis iustitiae ministri, manu valida, ut obsisti illis sine magna pernicie non posset, scribam corripunt, & mox pertrahunt ad supplicium, publico cadentes gladio, nulla praetensa alia causa, quam quod nuper, cum ad balneum properaret, obuiam sibi dominam notam familiariter per iocum sollicitaret, ut balneo secum uteretur, nec vim aliam inferebat, recusantem cum risu dimittens. Pulchra nimirum sanguinis & vitae dispendio causa vindicanda. Sed qui sequuti sunt casus ab utroque gladio facile obtinuerunt, ut poeniteret ciues pertinaciae suae. Qui autem cecidit, non reuixit. Nunc poenas solunt pertinaciae multiplicis, sub aquila pulli degentes.